

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Torah Commentary
Ki Tetze (When you go out)
Deuteronomy 21:10-25:19
Isaiah 54:1-10
Mark 10:2-12
Luke 20:27-38
1Tim 5:17-18

Protecting the Back of the Pack

As I read through these middle chapters of Deuteronomy I sometimes want to put my head back and say, "Well duh!" For me, I find many of the instructions here are common sense. Then I recall something simple, yet profound, a friend said, "If common sense is supposed to be so common, then why isn't it?" While watching the news it is rather evident that there are many folks across this world in need of reading these verses and putting them into practice in their lives.

Why are these instructions difficult for so many people? The very simple answer is no relationship with Yeshua, no Torah, no life!! Torah teaches us about taking responsibility for our actions. Consider it this way. Let's say your ox walks through a hole in your fence and falls in a ditch. You ponder the issue. The blame goes to the ox for walking through the hole in the fence and falling into the ditch. Then you consider maybe a demon spooked the ox which made him run through the hole and into the ditch. The obvious issue is not what the ox did wrong, but the fact you needed to fix the fence. Had responsibility been taken the ox would not be in the ditch! For the prepper at heart think about the verse that asks you to include a trowel in your pack. How do feel when you realize what the trowel is needed for? Wait, you want me to use that trowel? Do you shutter at the idea that you might get it dirty requiring you to clean it? Are you wondering why someone else can't clean up the mess you made in the camp? Do you avoid taking responsibility? The Torah also teaches us what is referred to as the "Golden Rule." It is amazing how many people actually think the words "Do unto others as you would have them do unto you" is really a verse in Scripture. No, it is not a verse of Scripture, but it is a principle derived from It. Things like not charging a brother or sister interest, respecting others physical and spiritual boundaries are all instructions taught in these Torah portions.

We find an interesting turn at the end of chapter 25 in Deuteronomy. It speaks of Amalek and how he attacked the Hebrews from the rear. Now who was in the rear for him to attack? It was those who were exhausted and straggling behind. We wonder who dropped the ball here to allow this attack to happen. We question, "Why are these people at the back of the pack with no one protecting them?"

Torah Commentaar
Ki Tetze (als je uitgaat)
Deuteronomium 21:10-25:19
Jesaja 54:1-10
Markus 10:2-12
Lukas 20:27-38
1Tim 5:17-18

De achterkant van het pak beschermen

Terwijl ik deze middelste hoofdstukken van Deuteronomium doorlees, wil ik soms achterover gaan leunen en zeggen: 'Nou, oke!' Voor mij zijn veel van de instructies hier een kwestie van gezond verstand. Dan herinner ik me iets simpel, maar diepgaand; een vriend zei: "Als gezond verstand zo gewoon verondersteld wordt, waarom is het er dat dan niet?" Bij het kijken naar het nieuws is het duidelijk dat er veel mensen op deze wereld zijn die nodig deze verzen moeten lezen en ze in hun leven in praktijk brengen.

Waarom zijn deze instructies voor zoveel mensen moeilijk? Het zeer simpele antwoord is: geen relatie met Yeshua, geen Torah, geen leven! Torah leert ons over verantwoordelijkheid op te nemen voor onze acties. Zie het zo. Laten we zeggen dat je os door een gat in je hek loopt en in een sloot valt. U denkt na over het probleem. De schuld gaat naar de os die door dat gat in het hek liep en in de sloot viel. Dan denk je misschien aan een demon die de os opschrikte, waardoor hij door het gat en in de sloot liep. Het voor de hand liggende probleem is niet wat de os verkeerd heeft gedaan, maar het feit dat je het hek nodig had moeten repareren. Als de verantwoordelijkheid was opgenomen, zou de os nu niet in de sloot zijn! Want wie steeds voorbereid wil zijn ziet het vers als dat het vraagt om een troffel in uw rugzak mee te nemen. Hoe voelt dat als je je realiseert waar de troffel voor nodig is? Wacht, je wil dat ik die troffel gebruik? Je beseft zeker niet dat die vies kan worden, dat je 'm moet schoonmaken? Vraag je je af waarom iemand anders de puinhoop, die jij in het kamp hebt gemaakt, niet kan opruimen? Laat je na om verantwoordelijkheid te nemen? De Torah leert ons ook wat als de 'Gouden Regel' wordt aangeduid. Het is verbazingwekkend hoeveel mensen eigenlijk denken dat de woorden 'Doe aan anderen zoals je zou willen dat zij aan jou doen', echt een vers uit de Schrift is. Nee, het is geen vers uit de Schrift, maar het is een principe dat eruit afgeleid is. Dingen zoals geen intrest van een broer of zus vragen, fysieke en spirituele grenzen van anderen respecteren zijn alle instructies die in deze Torah porties geleerd worden.

We vinden een interessante wending aan het einde van Deut. 25. Het spreekt van Amalek en hoe hij de Hebreërs van achteren aangevallen heeft. Nu, wie was er achteraan die hij kon aanvallen? Het waren degenen die uitgeput en achterop geraakt waren. We vragen ons af wie de bal hier heeft laten vallen om deze aanval te laten gebeuren. Wij stellen de vraag: 'Waarom zijn daar deze mensen achteraan aan het pak zonder dat iemand hen beschermt?'

It is very easy to engage in finger pointing over the obvious errors contributing to one's superiority complex, but that is not edifying to the body. Instead, would it not be better to ask the Ruach to reveal if we are unknowingly making those same mistakes today? We need to evaluate who the exhausted and the stragglers are in this generation to seek Yah in how can we help guard and protect them.

I run into people constantly in my travels who when asked, "How are you?" give the typical response of "Fine." I love the definition of that word from a favorite movie that uses it as an acronym for "Freaked out, Insecure, Neurotic and Emotional". Sadly, I find, that is how many people in our congregations feel, but are unwilling or embarrassed to admit it. We need to establish communities where people feel safe to share what is going on in their lives. Let us be more proactive to take the time to reach past the typical Shabbat greetings and find out just how "Fine" others are doing. What we may find is a person who is exhausted from the fight and ready to just lie down and quit. May we not lose another soul to Amalek for his prize!

Who might we consider as the ones straggling behind? There could be a variety of answers. I want to focus on one group, our YOUTH. How many of our youth are straggling behind today without notice? Many have grown up learning how to tie tzitzit during Sukkot, the evils of decorated trees and eggs, follow the dietary laws, and yet they are straggling behind losing interest. Why are they losing interest? Is it because they do not see reality of relationship with HaShem and others being lived before them?

I grew up in church. I did not learn the same things our children are learning. Instead of tying tzitzit, I learned how to make crosses out of popsicle sticks how to make ornaments and paint eggs. Like many youth today, I did not see the reality of relationship with HaShem and others. I straggled behind for many years of life and became prey to Amalek.

May we each take these instructions of Torah "Common sense" and imprint them on our hearts to a level above common. Let us bring to life the verses of the bird and the egg to instruct our youth about responsibility, Father's provision and the awe of a creation He has entrusted us to honor. May our youth see and experience through us a joyful relationship with our loving Father. I pray as we do we would no longer find them straggling behind, but rather enthusiastically engaged, helping others who are exhausted and in need of a hand.

One day the memory of Amalek will be blotted out of history. Until then let us make sure we are guarding those whom he may be trying to pick off because we have allowed them to become easy prey. It is a responsibility Torah teaches for all ages.

Het is heel makkelijk om bezig te zijn met te wijzen op de voor de hand liggende fouten die bijdragen aan iemands superioriteitscomplex, maar dat het lichaam niet sticht. Zou het daarentegen niet beter zijn de Ruach te vragen om ons vandaag te onthullen dat we onbewust dezelfde fouten maken? We moeten beoordelen wie de uitgeputten en de lastigen in deze generatie zijn om Yah te zoeken in hoe we hen kunnen helpen bewaken en beschermen.

Ik kom op mijn reizen voortdurend in contact met mensen, die bij de vraag "Hoe gaat het?" de typische reactie van "goed" geven. Ik hou van de definitie van dat woord uit een favoriete film die het gebruikt als een woord voor "Het komt me de strot uit, Onzeker, Neurotisch en emotioneel". Dat is helaas, hoe ik vind dat zoveel mensen in onze gemeenten zich voelen, maar niet bereid of te beschaamd zijn om het toe geven. We moeten gemeenschappen oprichten waar mensen zich veilig voelen om te delen wat er in hun leven gebeurt. Laten we proactief zijn om voorbij de typische Shabbat groeten te reiken en erachter te komen hoe "goed" anderen het doen. Wat we kunnen tegenkomen is iemand die van de strijd uitgeput is en klaar om zomaar te gaan liggen en te stoppen. Moge we geen andere ziel als prijs aan Amalek verliezen! Aan wie zouden we kunnen denken als diegenen die achterop lopen? Er kunnen diverse antwoorden zijn. Ik wil me op één groep richten, onze JEUGD. Hoeveel van onze jeugd raakt vandaag achterop zonder dat we het merken? Velen zijn opgegroeid en hebben geleerd om tzitzit te knopen tijdens Sukkot, het verkeerde van versierde bomen en eieren, het volgen van de voedingswetten en toch raken ze achterop met verlies van belangstelling. Waarom verliezen ze interesse? Is het omdat ze de realiteit van de relatie met HaShem en anderen niet voor zich geleefd zien?

Ik ben opgegroeid in de kerk. Ik heb niet dezelfde dingen geleerd die onze kinderen leren. In plaats van tzitzit te binden, leerde ik hoe ik kruisjes kon maken met ijslollies, hoe ornamenten maken en eieren schilderen. Net zoals veel jongeren vandaag, heb ik de realiteit van een relatie met HaShem en anderen niet gezien. Ik liep vele jaren van m'n leven achteraan en werd Amalek ten prooi.

Mogen we elk van deze 'gezond verstand' instructies van de Torah nemen en ze op onze harten drukken, op een niveau boven het gewone. Laten we de verzen van de vogel en het ei tot leven brengen om onze jeugd te leren over verantwoordelijkheid, de voorziening van de Vader en het ontzagwekkende van een schepping die Hij ons heeft toevertrouwd om te eerbiedigen. Moge onze jeugd door ons een vreugdevolle relatie met onze liefdevolle Vader zien en ervaren. Ik bid dat als we dat doen, we ze niet meer achteraan vinden, maar daarentegen enthousiast betrokken zijnde, anderen zien helpen die uitgeput zijn en een hand nodig hebben. Op een dag zal de gedachtenis aan Amalek uit de geschiedenis worden gewist. Laten we tot dan ervoor zorgen dat we degenen bewaken die hij kan proberen eraf te halen, omdat we hebben toegestaan om hen tot een gemakkelijke prooi te worden. Het is een verantwoordelijkheid die de Torah leert voor alle leeftijden.